

[Elisabeth Arnold]

Når man læser SF's betænkningssafgivelse, må man sige, at ordvalget afspejler mistillid, mistro og foragt for det arbejde, der foregår på de videregående uddannelsesinstitutioner. Man taler om »stærk mand-filosofi«, man taler om diktatorer, magtbrynde, nepotisme og indavl. Hvis jeg var ansat på et universitet, ville jeg blive dybt, dybt fornærmet over en sådan beskrivelse af min arbejdsplads. Hvis jeg havde været engageret på min arbejdsplads, ville jeg være virkelig fornærmet over at se sådanne ord brugt om de folk, jeg arbejdede sammen med, og jeg ville spørge mig selv: Hvad ved den person, der skriver sådan, om det arbejde, jeg udfører?

Derfor synes jeg, det er rigtigt, som de tidligere ordførere har sagt, at der er megen, megen foragt og megen mistillid i det betænkningssbidrag, SF har udfærdiget, og jeg synes også, det er pinligt, at SF nedlader sig til at skrive den slags ord om nogle arbejdspladser, hvor der gøres et seriøst forsøg på at få tingene til at fungere.

Desuden er der også et par bemærkninger, som i den grad giver gyldne løfter, at det giver anledning til at tro, at der nærmest er tale om selvros. Man skriver, at de forslag, som SF gerne ville have vedtaget, ville have bred opbakning på institutionerne. Jamen både høringsfasen og hele behandlingen i Uddannelsesudvalget har jo vist, at en del af institutionerne ikke under nogen omstændigheder ønsker nogen som helst form for ændringer, så heller ikke SF's forslag ville have fået bred opbakning på institutionerne. Der er visse kredse, som går imod enhver form for ændringer, og derfor ville der også have været protester, hvis SF's forslag var blevet gennemført, og det ved SF udmærket godt.

Til sidst skriver SF, at mindretallets ændringsforslag sikrer, at alle problemer kan blive løst. Ja, det må siges at være et løfte, som SF ikke engang behøver at prøve på at opfylde, for det er i hvert fald fuldstændig illusorisk. Lovgivning kan ikke løse alle problemer på komplicerede arbejdspladser, og derfor er det et fuldstændigt blålys at skrive sådan noget i et betænkningssbidrag. Det vil SF jo heller ikke få mulighed for at bevise bagefter, for det bliver jo ikke gennemført. Jeg siger blot dette, for at det kan fremgå af referatet, at også Det Radikale Venstre er dybt, dybt foruroliget over det

ordvalg, SF bruger i sit betænkningssbidrag, og jeg håber, at det bliver sidste gang, vi ser noget sådant fra SF's side.

(Kort bemærkning).

Rahbæk Møller (SF):

Fru Elisabeth Arnold gør sig skyldig i groft citatfusk. SF har ikke brugt udtrykkene stærk mand og magtbrynde om forholdene på universiteterne i dag, men om det, der kan komme, når flertallets forslag bliver vedtaget.

Vi har derimod brugt ordene nepotisme og indavl til at beskrive forholdene nogle steder i dag, og jeg vil godt spørge fru Elisabeth Arnold, om hun ikke læser aviser. I den forløbne uge har aviserne beskrevet en sag, hvor netop disse to ord er dækkende, hvis sagen i øvrigt er beskrevet korrekt.

Når fru Elisabeth Arnold føler sig generet af, at vi overhovedet kan tillade os at beskrive, at der nogle steder kunne være problemer på universiteterne, er jeg nødt til at spørge: Hvorfor i alverden skal vi egentlig have en ny styrelseslov? Det må vel være, fordi nogle ting ikke foregår så hensigtsmæssigt alle steder, som de burde. Det er kun det, vi ganske stiltfærdigt har forsøgt at beskrive, og vi har gjort opmærksom på, at flertallets og regeringens forslag prøver at løse nogle problemer, der ikke eksisterer, men derimod ikke løser de problemer, der faktisk eksisterer nogle steder.

Jeg vil godt slutte af med et helt konkret spørgsmål til fru Elisabeth Arnold: Hvilke helt konkrete problemer er det egentlig, som det forslag, fru Elisabeth Arnolds parti er medforlagsstiller til, vil løse, når fru Elisabeth Arnold ikke tør sige, at der overhovedet er problemer nogen steder?

(Kort bemærkning).

Elisabeth Arnold (RV):

Hvis der overhovedet ikke havde været problemer på universiteterne, havde der jo ikke været nogen grund til at lave en ny styrelseslov, deri har hr. Rahbæk Møller ganske ret. Men jeg læste højt fra betænkningssbidraget om diktatorer og magtbrynde – det er muligvis en fremtidsvision, som SF har, men hvor skulle disse diktatorer og denne magtbryndeadfærd pludselig komme fra, undtagen fra de folk, der i forvejen er på universiteterne? De bliver altså